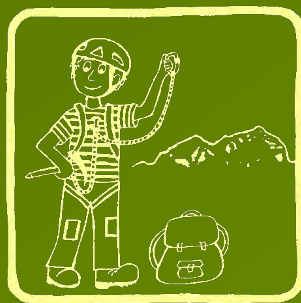
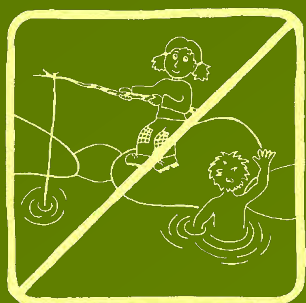

 TRIGLAVSKI NARODNI PARK

MLADINSKI PLANINSKI TABOR

TRENTA 2010

TABORNI ČASOPIS

MLADINSKI PLANINSKI TABOR

TRENTA 2010

M L A D I N S K I

P L A N I N S K I

T A B O R

T R E N T A

2 0 1 0

Taborni časopis Trenta 2010

Članke spisal: udeleženci MPT Trenta 2010

Fotografije: Boštjan Kralj, Urša Košir, Tomaž Kocman,
Aljaž Pavšek, Staša Matjaž in Miha Pavšek

Pretipkavanje: Polona Podbevšek

Oblikoval in uredil: Tomaž Kocman

Trzin, avgust 2010

Drobni tisk:

Elektronska knjižica pred vami je taborni časopis, katerega odlomki bodo objavljeni tudi v tiskani ediciji BN, ki izide v začetku prihodnjega leta.

Čeprav smo knjižico že večkrat preleteli in skušali odpraviti vse slovnične in tipkarske napake, boste verjetno na kakšno še vedno naleteli. Pri popravljanju pa smo skušali obdržati način pisanja otrok.

PD Onger Trzin in uredništvo Tabornega časopisa Trenta 2010 ne odgovarjata za morebitne stranske učinke, ki bi lahko nastali ob prebiranju časopisa.

Do sedaj poznani stranski učinki: nasmeh na obrazu, solze sreče in zadovoljstva, neustavljiva želja po hribolazenju, vsakodnevno pošiljanje elektronske pošte vodji tabora z zadevo "Kdaj bo tabor 2011?", vsakodnevno branje in razpošiljanje tabornega časopisa ...

24. mladinski planinski tabor Trenta 2010 je za nami in zopet lahko rečemo, da smo preživeli devet nepozabnih dni bivanja v osrčju Triglavskega narodnega parka.

Za nekatere udeležence je bil to že sedmi tabor, ki so se ga udeležili, medtem ko so bili nekateri z nami šele prvič. Dogodivščine in prijateljstva, ki so se spletla v teh devetih dneh, si bomo zagotovo zapomnili vsi, tako udeleženci, kot tudi taborno vodstvo.

Vsa zahvala za nepozabne dogodivščine gre predvsem Tomažu Kocmanu, Urši Košir, Poloni Podbevšek, Simonu Kralju, Staši Matjaž in kuharici Rezki Zemljak. Seveda pa ne smemo pozabiti tudi Miha Pavška in Miha Peternela, ki sta pomagala izpeljati zaključno turo na Bavški Grintavec.

Prav tako gre zahvala ga. Mariji Kravanja, ki nam je odstopila taborni prostor, Civilni zaščiti Trzin, ki nam je posodila taborni šotor, Občini Trzin, Mercatorju, Mladinski komisiji Planinske zveze Slovenije za denarno donacijo.

Se vidimo naslednje leto na 25. mladinskem planinskem taboru!

Boštjan Kralj

KAZALO

Na letošnjem taboru smo se naučili in obnovili veliko bansov. Ti uspe naslove povezati z njimi?

priprave na tabor

SKOČI SEM IN SKOČI TJA

januar - julij

stran 5

I. dan na taboru

MOJ ŠOTOR JE TAK PA TAK

sobota, 24. julij 2010

stran 14

II. dan na taboru

NA PLANINI SE IGRA, IGRA SE ENA VEVER'CA

nedelja, 25. julij 2010

stran 20

III. dan na taboru

KRANJSKI JANEZ GRE NA BIVAK

ponedeljek, 26. julij 2010

stran 26

IV. dan na taboru

A GREMO NA SPREHOD? OK, PA PEJMO!

torek, 27. julij 2010

stran 32

V. dan na taboru

OO, SOOOČA, RAD TE PREČIM, RAD TE PREČIM

sreda, 28. julij 2010

stran 38

VI. dan na taboru

JAZ POJEM V DEŽJU, PREPEVAM V DEŽJU ...

četrtek, 29. julij 2010

stran 48

VII. dan na taboru

JE BIL EN KRST, PA RA RA RA RA RA RAM ...

petek, 30. julij 2010

stran 51

VIII. dan na taboru

TOVARIŠOVSKI, GREMO V HRIBOVSKI

sobota, 31. julij 2010

stran 56

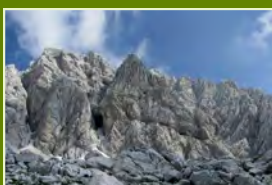

IX. dan na taboru

TAM NEKJE V TRZINU ...

nedelja, 1. avgust 2010

stran 65

priprave na tabor

SKOČI SEM IN SKOČI TJA

VANDALIZEM V DOLGI DOLINI

Emil Pevec (Vir: onger.org)

V nedeljo, 20. 6. 2010, se je neznanec ali neznanci znesel nad šotorom Civilne zaščite, ki je bil konec julija rezerviran tudi za naš mladinski planinski tabor v Trenti. Šotor so pri smučarski brunarici v Dolgi dolini postavili trzinski upokojenci, ki so tam imeli v petek svoj piknik. Ker je tistega dne deževalo, šotora po pikniku niso pospravili, saj so želeli, da se prej posuši. Ker pa so s sobote na nedeljo želeli tam imeti zabavo ob rojstnih dnevih treh Trzincev, ki so pred kratkim postali polnoletni, tudi prijatelji slavlencev, so organizatorji zabave zaprosili načelnika CZ, če lahko šotor uporabljajo tudi oni. Organizatorji zabave so bili zadovoljni, ko so dobili soglasje, saj so na zabavo povabili skoraj 50 prijateljev in za vse ne bi bilo prostora v brunarici, vremenska napoved pa ni bila obetavna.

Zabavo so res dobro speljali. Ko so v nedeljo, nekje okrog pol pete ure zjutraj, zadnji odhajali domov, je bil šotor še povsem cel in nepoškodovan. Fantje so se nekaj pred 13. uro istega dne vrnili v Dolgo dolino, da bi pospravili ostanke zabave in počistili za sabo. Pričakalo pa jih je hudo neprijetno presenečenje.

Šotor je bil povsem uničen. Nekdo je medtem, ko ni bilo tam nikogar, šotor povsem razrezal. Nepridiprav ali pa jih je bilo celo več, je (verjetno z nožem) skoraj petdesetkrat zarezal v šotorsko platno, tako, da so ponekod z ogrodja viseli le še prameni. Uničena so prav vsa stranska polja šotora in nekaj strešnih polj, tako, da šotorsko platno ni več uporabno.

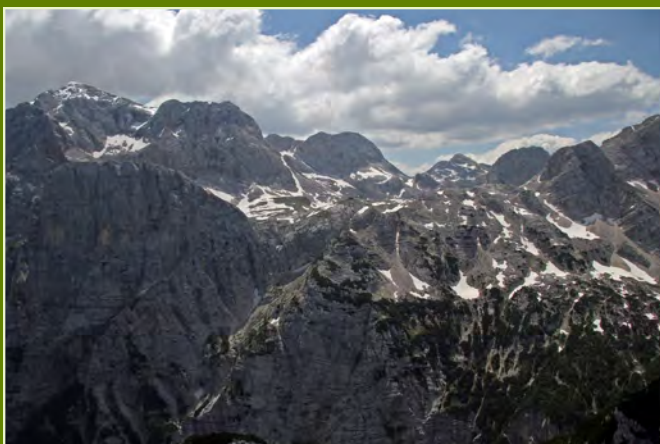
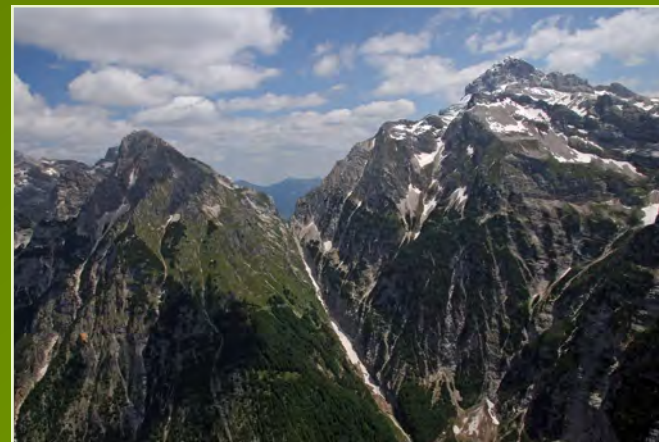
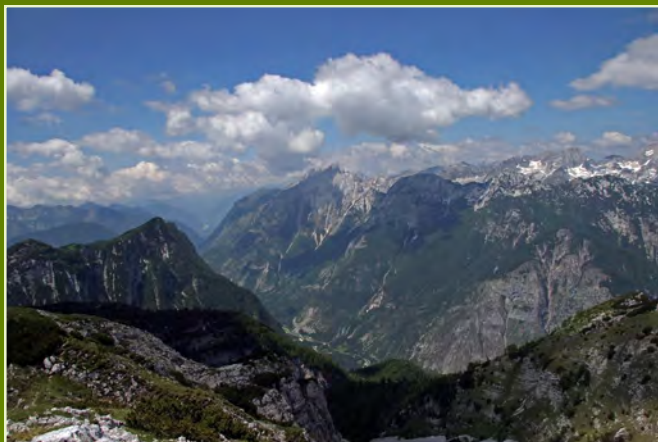
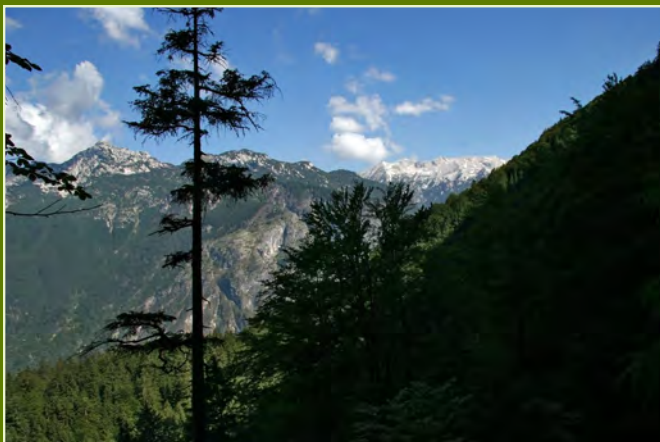
Kdo je zakrivil to hudodelstvo, za zdaj ni jasno. Policija in predstavniki več trzinskih društev, so si razdejanje ogledali, policija pa je začela s preiskavo.

Vse, ki bi kaj vedeli o morebitnem storilcu, prosimo, da naj posredujejo vsako uporabno informacijo policiji ali kateremu od predsednikov Smučarskega društva, Društva upokojencev Žerjavčki, načelniku CZ ali kateremu od organizatorjev zabave.

O tem neljubem dogodku so se razpisali tudi bolj eminentni časopisi ...

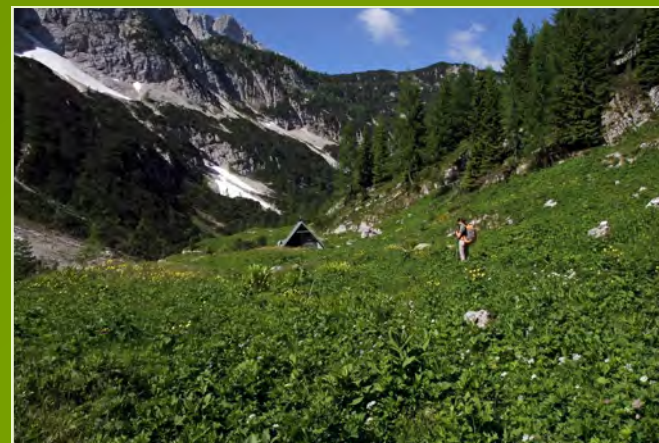
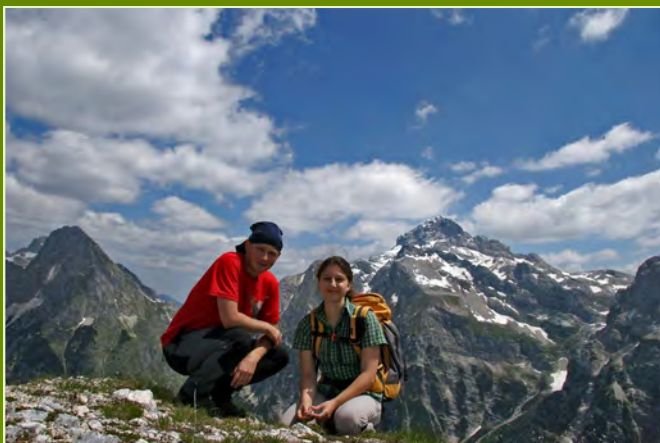

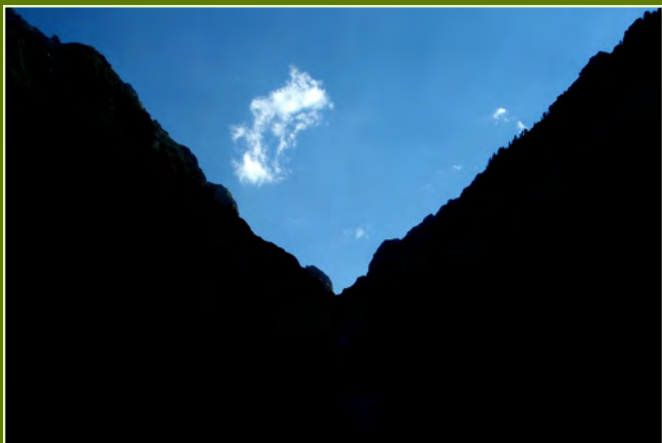

25. 6. 2010 - ogledna tura

ZADNJIŠKI OZEBNIK

Boštjan in Nataša

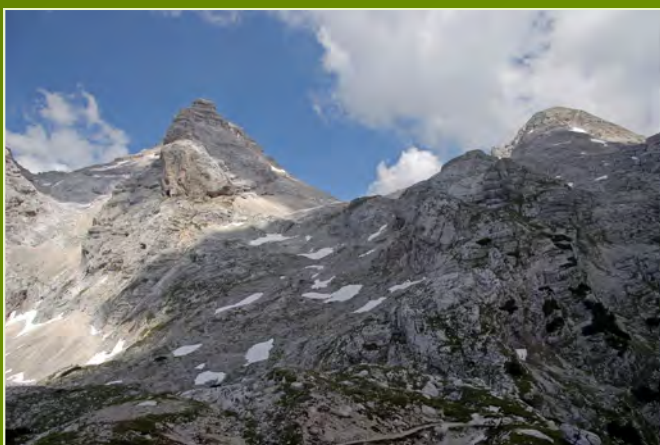

25. 6. 2010 - ogledna tura

LUKNJA

Tomaž

3. 7. 2010 - ogledna tura

POGAČNIKOV DOM NA KRIŠKIH PODIH

Boštjan in Nataša

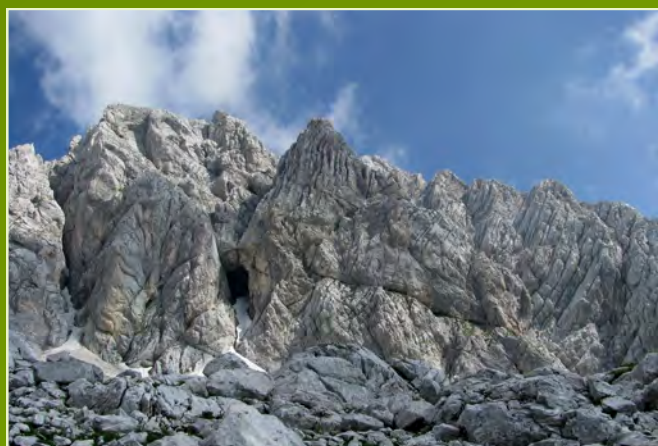
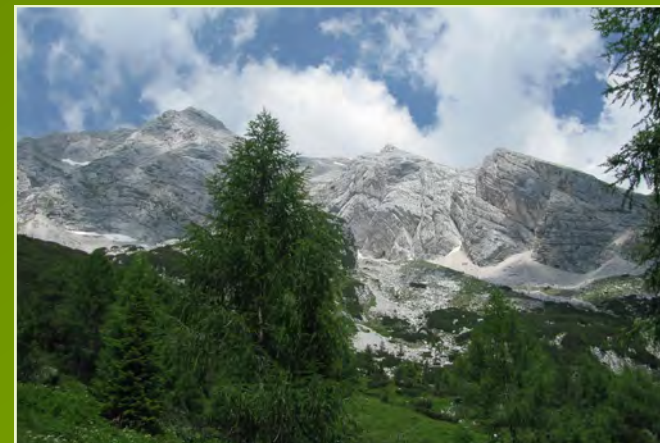
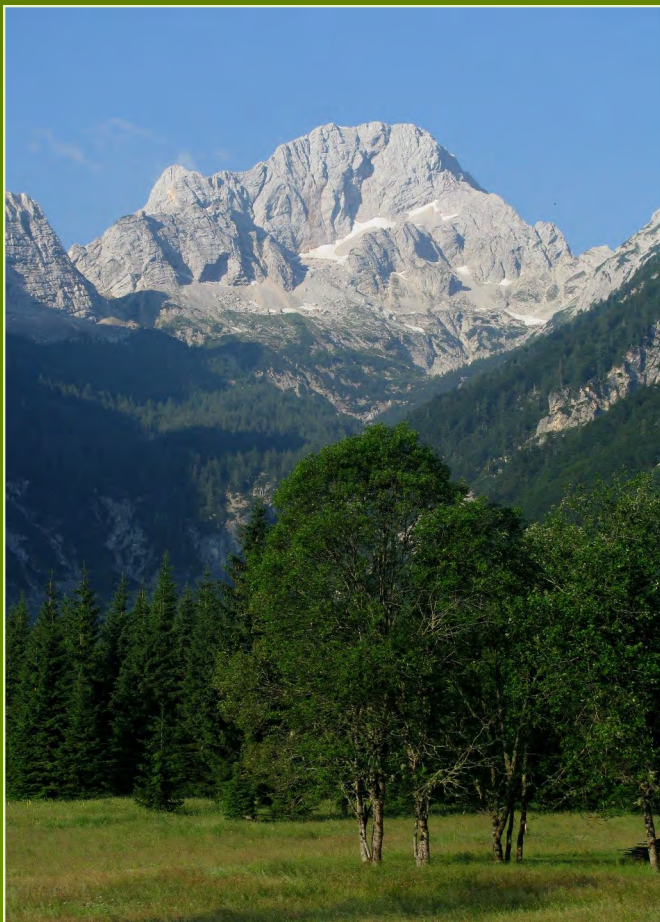

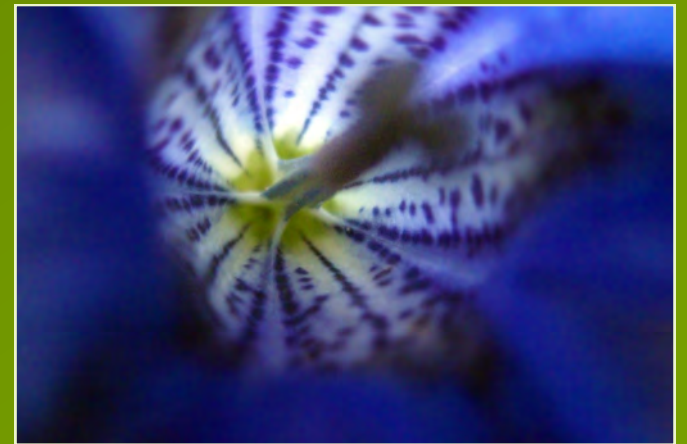
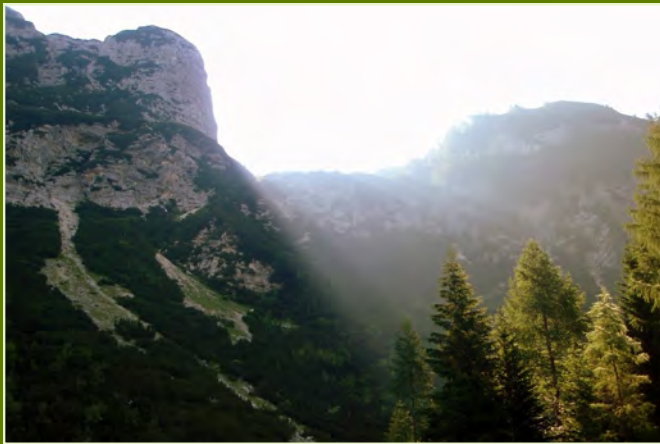

3. 7. 2010 - ogledna tura

ZAVETIŠČE POD ŠPIČKOM

Urša in Gorazd

3. 7. 2010 - ogledna tura

VELIKA BABA

Tomaž

23. 7. 2010 - postavljanje tabora

DAN PRED ZAČETKOM

Fotografij s postavljanja pravzaprav ni ... Bili smo preveč zasedeni s postavljanjem.

I. dan na taboru

MOJ ŠOTOR JE TAK PA TAK

sobota, 24. julij 2010

POT NA TABOR

Saša Javorac

Iz Trzina smo odšli ob 9.00. S seboj smo imeli veliko prtljage. Jaz sem sedela z Mašo, obe sva se zelo veselili letošnjega tabora v Trenti. Na poti na tabor smo se ustavili pri ruski kapelici, kjer smo gledali pogreb škofa.* Potem smo malicali na počivališču. Za malico smo imeli jabolko in vodo v plastenki. Nato smo se usedli na bus in odpeljali do tabora.

* V nedeljo, dan za našim obiskom, je pri Ruski kapelici potekala tradicionalna spominska slovesnost v spomin na ruske ujetnike, ki jih je pri gradnji gorske ceste prek Vršiča leta 1916 zasul snežni plaz. Nadškof, ki je v nedeljo vodil mašo, pa se je za daljšo molitev odločil že v soboto, sredi katere smo, nenačrtovano, prišli tudi mi. (op. ur.)

JIM BOM ŽE DAL PRAVILA!

Trentarjev Srečko

So peršli eni iz Lublane pa so se kr usidral tlake na enmu travnk. No, so se že z lastnico zmenl, k drgač bi jh zih nagnaua.

So se prec u krog usedl, potlej jim je pa en mladč začeu o enih pravilah razlagat. Pa sam mlad so bl tam, nbenga t' starga. Sm prec djau, d bodo mogli še velik žgancov pojest d bo kj iz njih.

Pa so meu en praviv, d majo zmeri prov, ma pa če tud nemajo! Pa kje je tle logika? Pa en praviv je djal, d morjo kamn na tleh ležat. Pa kje drgje bi loh bl? A ste žže kkšnga na dreves vidl?

Jim bom že dau pravila! Če se bodo obnašal kt mlad medvedje bom kr policijo poklicu.

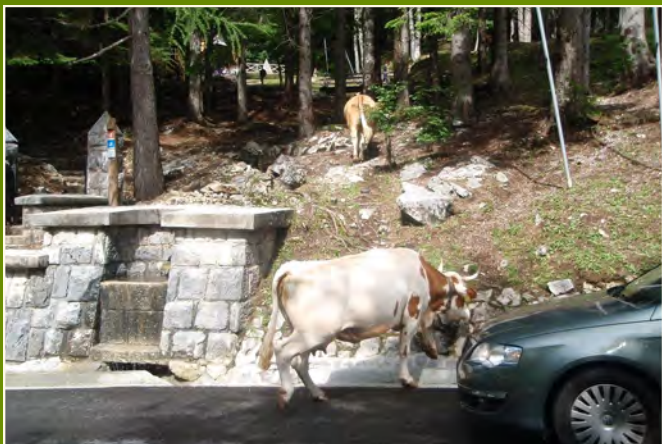

KDO JE KDO?

Vodstvo tabora je narisal Matevž
glede na njihova planinska imena.

Uganeš, kdo je kdo?

SPALKA

Maša Cerar Šimenc

Bil je spoznavni večer. Medo je igral na kitaro, mi pa smo si podajali spalke zavito v časopisni papir. No, ubistvu notri sploh ni bilo spalke, ker je bilo vse zavito v več slojev časopisa.

Medtem ko je Medo igral kitaro, smo si spalke podajali v krogu naprej. Ko pa se je Medo ustavil z igranjem pa se je tudi spalka morala ustaviti pri enemu in tisti je odvil en sloj časopisa. Spodaj pa je bil listek na katerem je bilo napisano, katero pesem moramo zapeti ali pa je dobil eno vprašanje.

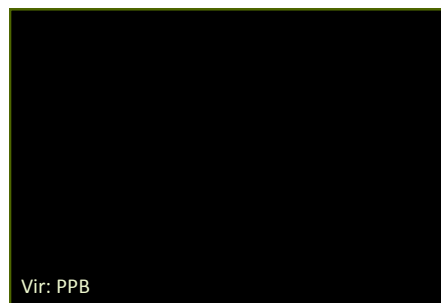
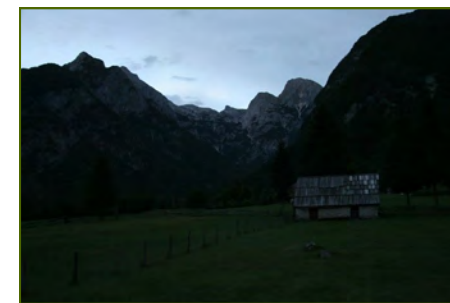
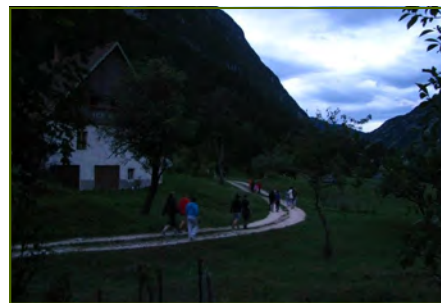

NOČNI POHOD

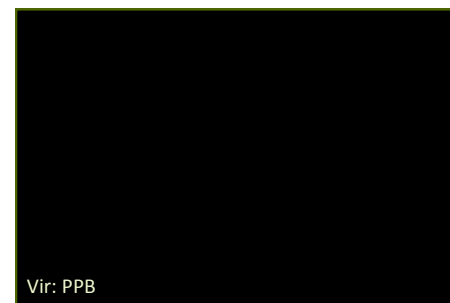
Policijska postaja Bovec

Ob natanko 20.00 uri smo dobili klic T.S., da se po Trenti klati več mladih medvedov. Nemudoma smo se odpravili na prizorišče, vendar medvedov nismo našli. Tudi skupina mladih planincev, ki se je ravnokar vrnila z nočnega pohoda, o medvedih ni vedela nič. Kljub vsemu smo opravili dva posnetka poti, kjer naj bi medvedi hodili.

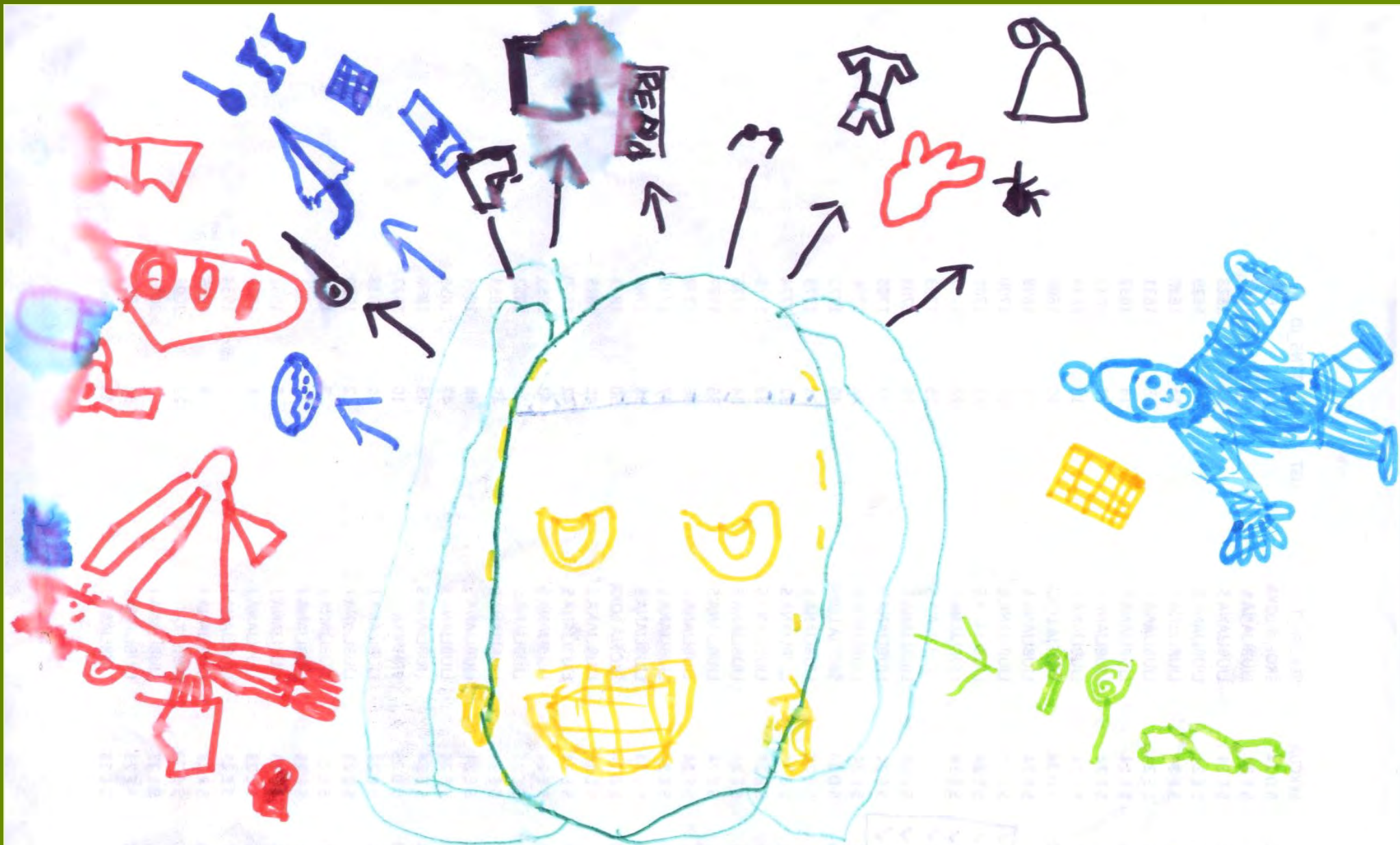
(Opomba k zapisniku: Vprašaj načelnika policije, kje se prižge bliskavico!)

Vir: PPB

Vir: PPB

KAJ MORAMO VZETI V HRIBE?

II. dan na taboru

NA PLANINI SE IGRA, IGRA SE ENA VEVER'CA

nedelja, 25. julij 2010

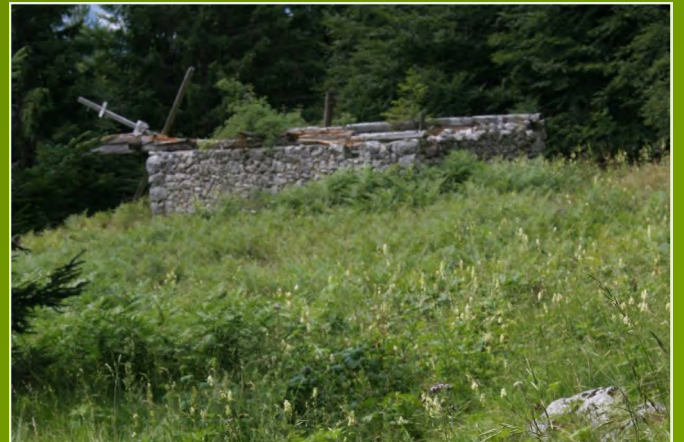
POHOD NA VEVERICO

Maja Repenšek

Zgodaj zjutraj smo se oblekli, obuli in odšli po cesti do poti mulatjere. Hodili smo tri ure navzgor, imeli smo šest počitkov. Ko smo prišli na vrh, smo imeli malico. Pojedla sem dva kruha namazana z viki kremo. Boštjan, glavni vodnik, je šel pogledat v staro podrti hišo, ki je bila na vrhu. Našel je tako dobro steklenico, da smo jo odnesli v tabor. Navzdol smo hodili približno dve uri, s štirimi počitki. Na koncu sem bila tako utrujena in noge so me bolele, da sem odšla počivat.

USTVARJALNA DELAVNICA: RISANJE Z VOLNO

Karin Nikolovski

Skoraj vsako popoldne smo v taboru imeli ustvarjalne delavnice. Tako smo jo imeli tudi v nedeljo, 25. 7. 2010, z naslovom Risanje z volno.

Udeležile smo se je samo punce, saj so fantje igrali nogomet. Na list papirja smo narisale risbo, ki smo jo z najrazličnejšimi volnami obrobile in pobarvale.

Najpogosteje smo risale ovčke, ker so se nam zdele najlažje. Risba je zahtevala natančnost in predvsem potrpežljivost, saj se volna kljub lepilu ni hotela prilepiti na list papirja. Na koncu smo vseeno končale in Tomaž nas je slikal s sliko v roki.

Ustvarjalna delavnica mi je bila zelo všeč, ker smo za spremembo počeli nekaj drugega. Moja umetniško izdelana slika pa bo od zdaj naprej krasila vrata moje sobe.

NOGOMET

Taja Pezdir

Popoldne po turi smo odšli na nogometno igrišče. Bila sem edina med puncami in sem igrala položaj: obramba.

Po nogometu nihče nikoli ni bil utrujen, ker smo nogomet igrali za zabavo in ne zato, da bomo komaj hodili. Meni je bilo bolje igrati v slabši skupini, ker obramba takrat več igra in ne počiva. To mi je uspelo kar dvakrat.

Bilo pa je čudno. Prvo igro smo izgubili, drugo igrali neodločeno, tretjo smo pa zmagali. Najboljši golmani so mi bili: Boštjan, Aljaž, Žan, Simon in Matevž, ker so veliko ubranili.

Igrali smo kar tri dni zapored, potem pa je deževalo in nismo morali igrati. Ko smo nehali igrati, smo se počasi vrnili v tabor.

TRENTA IMA TALENT

Julija Klavžar

Na zabavnih večerih v Trenti smo imeli med drugimi zabavnimi dogodki tudi Trenta ima talent.

Zvečer smo se zbrali pri prostoru za ogenj. Jaz, Pia in Katarina smo se prijavile na tekmovanje. Čeprav so bile vse točke zelo dobre, so v finale prišle samo štiri skupine.

Na koncu smo zmagale jaz, Pia in Katarina s pesmijo Paparazzi od Lady GaGa. Bile smo zelo vesele, da smo zmagale in bil je super zabavni večer.

III. dan na taboru

KRANJSKI JANEZ GRE NA BIVAK

ponedeljek 26. julij 2010

TRENTARSKÉ IGRE

Manca Rakun

Zjutraj ob 8:40 smo odšli na nogometno igrišče. Tam so potekale Trentarske igre. Imeli smo jih kar 15, bili pa smo razdeljeni v pet skupin. Vse igre so bile nekako povezane s Trento ali njenimi prebivalci. V vsako od iger si lahko vložil Jorlyja. Mi smo ga vložili v zadnjo igri, ko si mogel s konico pohodniške palice pokazati, v kateri smeri je Jalovec. Po skupnih rezultatih smo bili na koncu drugi. Prvi so nas premagali za eno točko. Ampak smo bili vseeno zelo zadovoljni.

Rečna in soška postrv

Rečna postrv v Soči močno izpodriva avtohtono soško postrv, zato se ribiči trudijo, da bi rečno postrv polovili.

V ribolovu pa smo se preizkusili tudi mi in naloga ni tako lahka kot smo mislili.

Soška fronta

Trenta je imela Soško fronto tako rekoč na domačem pragu. V boju je bilo uporabljeno raznovrstno orožje.

Sami pa smo se preizkusili v izdelavi 'plinske' bombe. Prva, ki počí, zmagá.

Trentarska hiša

Trenta slovi tudi po posebnem tipu hiš. Žal pa so se do danes ohranile le redke.

Mi smo se za začetek preizkusili v zabijanju žebeljev z napačno stranjo kladiva.

Cesta čez Vršič

Med prvo svetovno vojno je Trenta gostila ruske ujetnike, ki so zgradili cesto čez Vršič.

V tej igri smo tudi sami poskusili 'zgraditi' cesto. A bolj na ravnem.

Gorski vodniki

Tradicija gorskega vodništva v Trenti izvira že iz druge polovice 19. stoletja. Mnogi domačini so se izkazali kot izvrstni vodniki.

V vodenju pa smo se preizkusili tudi mi.

Iskanje železove rude

Prvi naseljenci v Trenti so bili begunci iz italijanskega mesta Trento, po katerem je dolina dobila ime. Preživljali so se s kopanjem rude, a so zaradi počasnega transporta rudnik zaprli. V prenašanju rude pa smo se pomerili tudi mi.

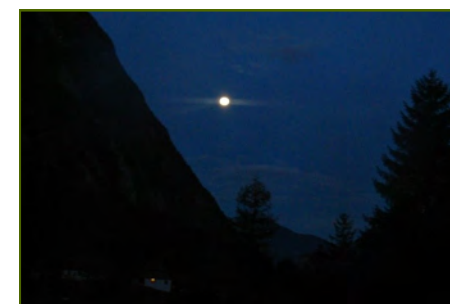
BIVAKIRANJE

Sara Krašovec

V ponedeljek, 26. 7. 2010, smo zložili spalke in armaflekse ter se odpravili na bivakiranje. Vendar nismo odšli na kako goro, ampak smo se namestili na pet minut oddaljenem travniku.

Tako smo se namestili in postavili v krog, kjer smo odpeli in odplesali nekaj pesmi. Potem smo lahko počeli karkoli, vendar nismo smeli biti preglasni. Mlajši so takoj zaspali, mi pa smo najprej odigrali nekaj iger remija.

Ko smo se zjutraj zbudili, je bilo zelo mrzlo. Hitro smo pospravili stvari in se odpravili nazaj v tabor. Tam nam je Rezka pripravila topel čaj in zajtrk. Takoj ko smo pojedli, smo se začeli pripravljati za naslednjo turo. Meni je bilo bivakiranje zelo všeč, samo ne bi bilo treba biti tako mrzlo.

IV. dan na taboru

A GREMO NA SPREHOD? OK, PA PEJMO!

torek, 27. julij 2010

SOŠKA POT

Manca Rakun

Ko smo se zgodaj zjutraj zbudili v travi in začeli pakirati armaflekse in spalke in končno pojedli zajtrk v taboru, smo odšli na Soško pot.

Hodili smo po ravnem pa tudi v klanec pa smo vseeno skos' slišali, kako teče Soča. Hoteli smo namreč priti do izvira Soče. Ko smo prišli do kočice na izvira Soče, smo tam pomalicali, saj smo bili že pošteno lačni. Na žalost so nam vodniki povedali, da je do izvira Soče preveč nevarna pot in da se bomo odpravili kar nazaj v tabor.

No, skratka cel dan je lepo potekal, dokler nisem ugotovila, da imam obute superge in ne gozdarje. Tudi vodniki niso bili preveč zadovoljni. Ampak nič zato – dan je bil vseeno zelo lep.

DELAVNICA - BALONI

Luci Kraljevič

Po turah smo imeli delavnice. Imeli smo delavnico z baloni. Medo je pumpal balone in nam izdeloval različne živali.

Če si hotel kaj sam izdelati, si si lahko naredil, ker smo imeli liste za izdelovanje. Izdelali so: zmaje, veverice, kačje pastirje, meče, ... Sama sem si izdelala klobuk.

Imeli smo celo vrečo balonov različnih barv. V eni uri in pol smo porabili vse balone. Bilo mi je zelo zabavno.

KVIZ - KAKO DOBRO POZNAŠ SVOJ TV

Matevž Peternel

V. dan na taboru

OOO, SOOOOČA, RAD TE PREČIM, RAD TE PREČIM

sreda, 28. julij 2010

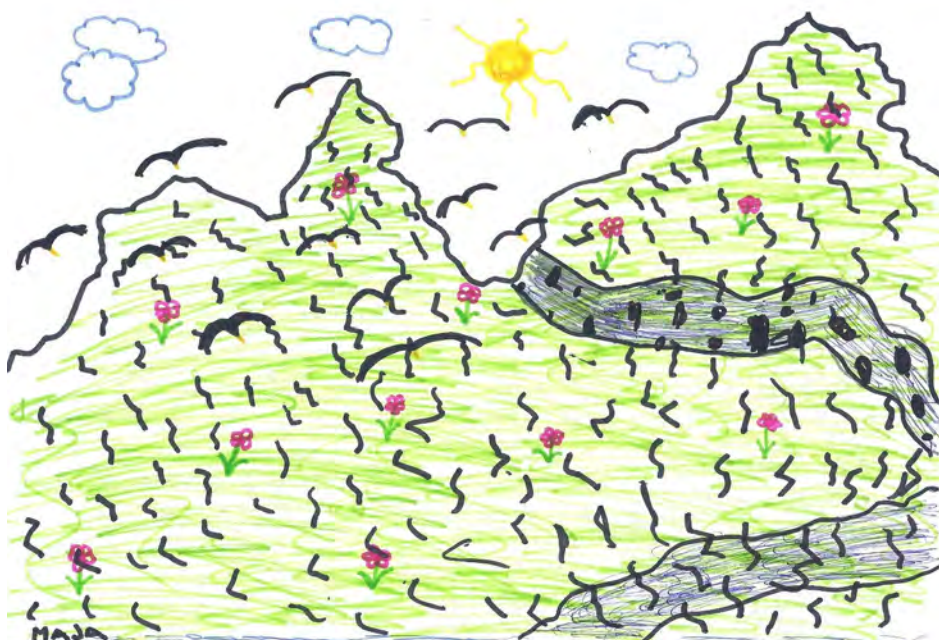
LUKNJA

Valentin Marolt

V sredo smo šli na Luknjo. Do začetka smo se peljali z avtom. Hoditi smo začeli ob sedmih, na vrh pa smo prišli ob 10:08. Sprva smo hodili po gozdu, nato pa po vijugasti poti. Pot je bila kamnita in ozka. Pri robu so bile luknje.

Na vrhu je bil lep razgled. Od vrha je bilo melišče. Na vrhu je vsak pojedel tri kose kruha. Na poti dol je bilo veliko padcev zaradi zdrsa. Bilo je sončno vreme. Na mostu smo se ustavili. Nekateri so šli jest maline. Na koncu smo dobili frutabelo za moč in prišli do avta, s katerim smo se pripeljali v tabor.

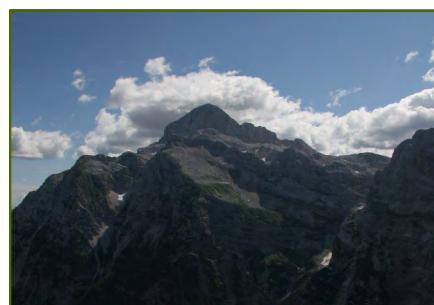
ZADNJIŠKI OZEBNIK

Špela Marolt

Bila je sredo, ko smo vstali že ob peti uri zjutraj. Kot vsako jutro nas je prebudil zvok vuvuzele. Potem smo imeli zajtrk, nato pa smo se odpravili na turo. Mlajši udeleženci tabora so odšli na Luknjo, starejši pa smo odšli na Zadnjiški Ozebnik.

Najprej smo hodili po makadamski cesti. Kasneje smo zavili na gozdno pot, ki je bila markirana. Po približno dveh urah hoje smo prišli do jase. Sredi jase je bila lovška kočica, kjer smo imeli krajši postanek. Od tu je bilo vrha še slabi dve uri.

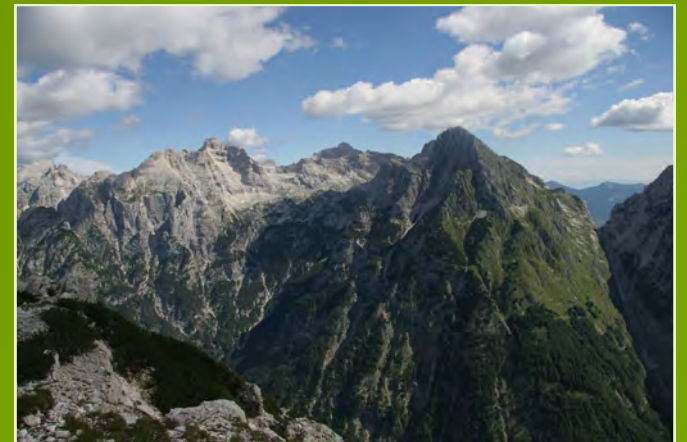
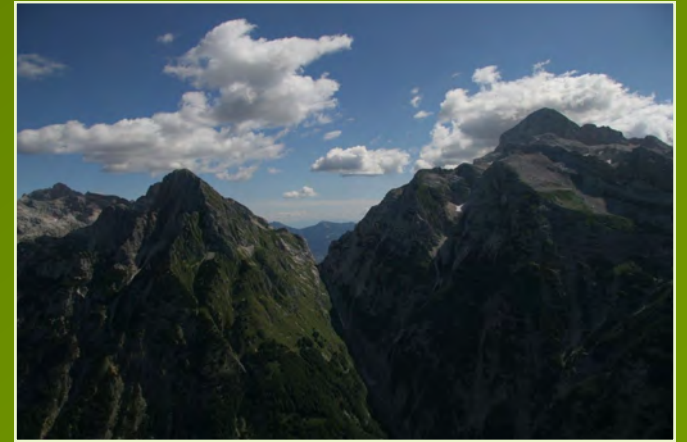
Zadnji del poti je bil dokaj strm in skoraj neprehojen, saj je bila pot razraščena z ruševjem. Ko smo prispeli na vrh, smo pomalicali in se vpisali v vpisno knjigo. Z vrha je bil prelep razgled na Triglav, Jalovec, Kanjavec, Prehodavce in na ostale vrhove v bližini. Pred odhodom v dolino smo se fotografirali.

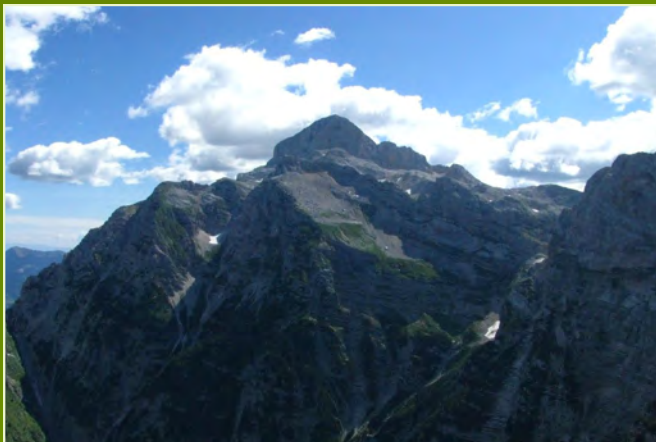
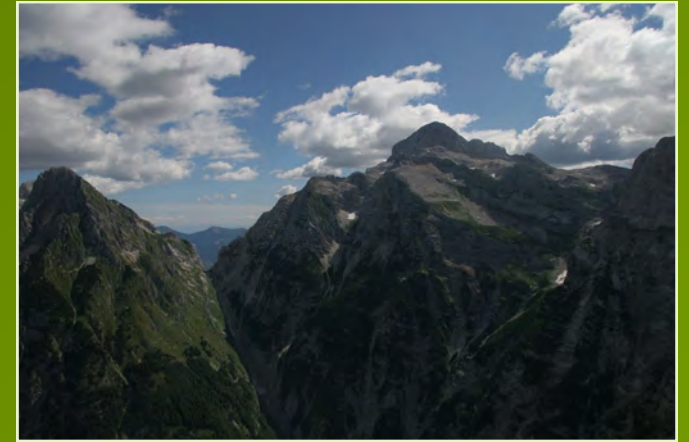

Med potjo proti taboru smo se ustavili še na snegu. Skozi celotno turo je bilo lepo vreme. Ni bilo prevroče in deževno. Kot zanimivost smo videli planike. Ta tura mi je bila zelo všeč predvsem zaradi raznolikosti poti.

VOZLI IN PREČENJE REKE SOČE

Tim in Jan Jovan

V sredo, 28. 7. 2010, smo imeli delavnice kot vsak dan. Niso bile čisto ustvarjalne, ampak športne. Razdelili smo se v tri skupine: mlajši, srednji in starejši. Mlajši so pisali razglednice, srednji delali vozle, starejši so prečili reko Sočo.

Razglednice smo pošiljali družini, prijateljem in sorodnikom. Ko so starejši prišli s prečenja, se je začela menjava. Ko smo prišli do vozlov, sta nas pričakala Urša in Matevž. Naučili smo se več kot štiri vozle. To so bičev, polbičev ...

Na vrsti nas je čakala Soča. V nogavicah ali sandalih in kopalkah smo prečili Sočo. Že v vodi, ki nam je bila do kolena, je bil tok že močan in če nas bi odneslo, nas ne bi moralo, ker sta za varnost poskrbela Boštjan in Simon.

Ko smo se vrnili, so se naše delavnice končale. Bilo nama je lepo.

VI. dan na taboru

JAZ POJEM V DEŽJU, PREPEVAM V DEŽJU ...

četrtek, 29. julij 2010

OBISK DOMA TRENTA

Ne pustimo kar tako, da bi nas nekaj dežnih kapelj prestrašilo! Dan smo izkoristili za obisk informacijskega središča Dom Trenta ter izvedeli marsikaj zanimivega o TNP.

OBISK NADZORNIKA TNP

Kar dopoldne nismo izvedeli v informacijskem središču, smo popoldan izvedeli od nadzornika TNP. Z veseljem smo prisluhnili njegovim pripovedim in zanimivim dogodivščinam.

IZDELAVA OBESKOV

Pred trentarskim kvizom, ki nas je čakal zvečer, smo uživali še v ustvarjalni delavnici. Tokrat smo se preizkusili v šivanju obeskov iz flisa in šlo nam je naravnost odlično.

VII. dan na taboru

JE BIL EN KRST, PA RA RA RA RA RAM ...

petek, 30. julij 2010

IZDELOVANJE OVČK

Urša nam je pripravila zanimivo delavnico, kjer smo se preizkusili v izdelavi ovčk iz modelirne mase. Da pa naša domišljija nima meja povedo že fotografije. Mar niso lepe?

LOV NA ZLATOROGOV ZAKLAD

Maja Repenšek

Zjutraj smo se zbudili, pojedli zajtrk in kosilo. Tomaž je pozvonil in nam povedal, da bomo imel lov na Zlatorogov zaklad. Vzeli smo vodo, dežnik in to zložili v nahrbtnik. Bila sem v peti skupini.

Ko je Rezka, dobra kuharica tabora, zapiskala na piščalko, so skupine v deset-minutnem razmiku lahko po vrsti šle.

Ko smo odšli smo šli po markirani cesti naravnost do Staše, ki je bila oblečena v pastirico, ki je pasla ovce. Morali smo ji naštet vse mlečne izdelke in ločiti kravje mleko in ostalo mleko z dodatki. Po vrsti smo morali razvrstiti tudi mastnost mleka. Dobili smo tri točke.

Odšli smo naprej in prišli do Urše, ki je predstavljala Kugyja. Sedela je kot kip, ko pa smo ji zapeli pesem, se je zbudila in nam dala nalogo, da iz lončka naslikanih rož izberemo samo nezavarovane rože. Dobili smo tri točke.

Potem smo odšli do Simona, ki je predstavljaj Antona Tožbarja. Morali smo mu povedati, kateri les je smrekov in Aljaž je moral v hlod zarezati s sekuro. Dobili smo štiri točke.

Potem smo odšli do Boštjana, ki je predstavljaj nadzornika Triglavskega parka. Morali smo mu povedati, kaj počne TNP. Dobili smo štiri točke.

Potem smo šli do Tomaža, ki je bil duh. Peljal nas je čez gozd duhov. Morali smo se držati za vrv. Na njej je bilo navezanih nekaj stvari. Morali smo ugotoviti, kaj je tisto, kar rabimo za pohod. Dobili smo štiri točke.

Po poti smo našli list. Na njem je pisalo, da ni vse zlato. kar se sveti.

Potem smo prišli še do zadnje točke. Tam je bila Polona Zlatorog. Morali smo pobrati vse markacije. Na njih pa so bila vprašanja. Na vsa vprašanja smo odgovorili pravilno. Dobili smo zlate kamenčke. In na koncu smo ugotovili, da smo prvi.

Trentar

Utrujena postava, na obrazu pa nasmeh,
saj težko življenje v krajih je teh.

To domačin, Trentar je pravi,
ki z veseljem vsakega gosta pozdravi.

Pozdrav mu vrnite, podajte roko,
vprašajte, kakšno je življenje trentarsko.

Bele zaklade zdaj tukaj varuje,
za vas pa novo nalogo snuje.

Anton Tožbar - Špik

Ruta obraz mu zakriva,
sokolje oči pa v vas upira.

Zemljevida on ne rabi,
saj poti nikoli ne pozabi.

'Molk je zlato' včasih si misli,
za planince pa rad si kakšno zgodbo izmisli.

Smrt mu že drugič bo prekrižala pot,
opozorite ga na prihajajoči se ropot.

Julius Kugy

Noč in dan proti Jalovcu gleda,
misli pa mu druga rožica zaseda.

Zdaj, kot kip, zamišljen tam stoji,
za mimoidoče planince mar mu ni.

Pozornost njegovo si pridobite,
a pri tem pravo pesem izberite.

Pove vam za zaklade trentarskih gora,
za nahajališča, ki nihče jih ne pozna.

Nadzornik TNP

Po parku pohajkuje, pazi na ljudi,
da kakšen ne zaide z začrtane poti.

Če pa kdo se v parku obnaša prav grdo,
domov ga pošlje z veliko kaznijo.

Prav rad pokaže vsakemu Trzincu,
da park pozna, kot da imel bi ga v mezincu.

Morda pove vam tudi to,
kje skriva Zlatorogovo se zlato.

Duh trentarskega lovca

Bela postava po gozdu straši,
družbe zdaj vaše si srčno želi.

Širnih zakladov si on je želel,
mnogih opozoril pa še slišati ni hotel.

Drugim zdaj on opozorila deli,
saj ve, da z Zlatorogom češenj dobro zobat' ni.

Poslušajte zgodbo njegovo zdaj vsi,
o skrivnih koticčkih vam rad govori.

Zlatorog

Zlati rogovi in štiri nogé,
urno odnesejo ga v goré.

Če pa ga kakšen lovec ujame,
hitro prepad mu življenje vzame.

Širne zaklade v gorah varuje,
včasih kak košček komu daruje.

A tihi koraki naj bodo zdaj vaši,
da se žival preveč ne prestraši.

POJOČA DESKA

Pia Pavlič (in Manca Rakun)

31. 7. 2010 smo imeli krst. Krstilo se nas je šest. Vsi smo dobili deset udarcev razen Gašperja, ki jih je dobil dvajset. Udarce smo lahko dobili s tanko, srednjo debelo ali pa z debelo vrvjo. Bili pa so tudi drugi pripomočki: lopar za badminton in kuhalnica.

Ko so me poklicali, me je bilo zelo strah, saj sem mislila, da bodo udarci zelo boleli. Prvo, ko sem prišla, sem mogla priseči in ponavljati za »Kugyjem«. Potem so se odločili, da bom dobila šest udarcev s tanko vrvjo in pet z debelo in težko vrvjo.

Na koncu sem dobila od »Kugyja« gojzar, na katerem je pisalo, da mi je po planinskem imenu ime Zoisova zvončica. Ime mi je bilo zelo všeč.

VIII. dan na taboru

TOVARIŠOVSKI, GREMO V HRIBOVSKI

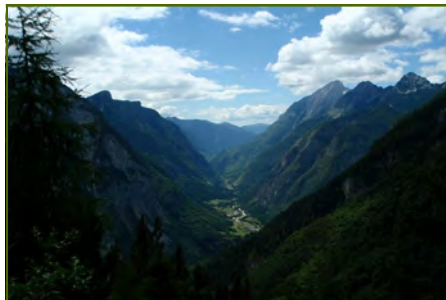
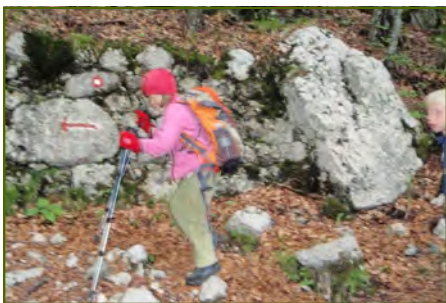
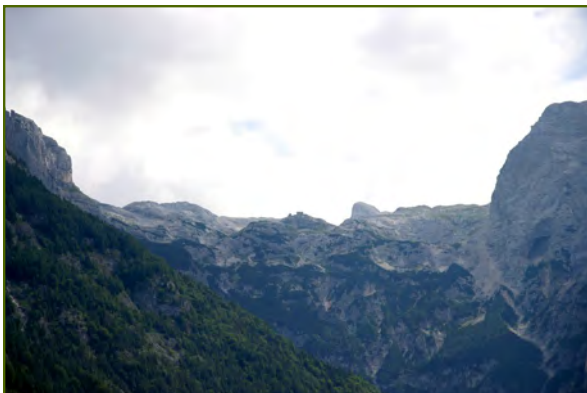
sobota, 31. julij 2010

POGAČNIKOV DOM NA KRIŠKIH PODIH

Manca Rakun (zapis iz dnevnika Mladi planinec)

Vstali smo že ob 5:00. Pojedli smo zajtrk in se z avtom odpeljali do istega izhodišča kot za na Luknjo. Do vrha smo kar v redu hodili. Bolj proti vrhu smo spet videli

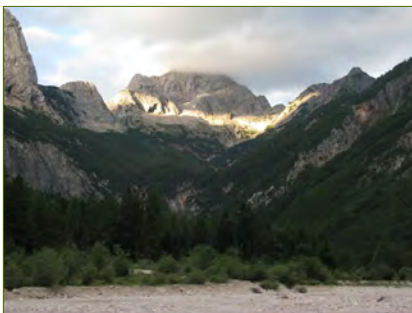
planike. Videli pa smo tudi triglavske rože. Na vrhu smo se v koči s čajem pogreli. V koči so bile tudi karte remi, enka, tarok in leseni šah. Ko smo šli dol, smo bili vsi že čisto pri koncu. Ko smo se z avtom končno pripeljali nazaj v tabor, smo bili vsi zelo veseli.

BAVŠKO-GRINTOVŠKA SUITA ZA ZADNI JULIJSKI DAN

Z orlovskim peresom zapisal: Miha Pavšek (Vir: onger.org)

Tako mene kot verjetno tudi drugih od kar 17 udeležencev izleta (13 otrok + 4 spremljevalci) na Bavški Grintavec, je šele z nekajdnevno zamudo doseglo spoznanje, kako velik in zahteven podvig smo opravili zadnji julijski dan. Že med petkovo večerno vožnjo čez Vršič sem kolebal - bi, ne bi, bi, ..., čeprav je zjutraj na Kredarici še snežilo (s 15 cm je bil izenačen julijski rekord v višini snežne odeje!). Potem, ko smo se v zgodnjem sobotnem jutru pripeljali skoraj do parkirišča pred Florijem v

Zadnji Trenti (na zemljevidih piše 962 m), so skrivali oblaki le še najvišje vrhove. Jutro je bilo sveže, dan dolg, oblaki v razkranju, veter v poenjavanju in, kar je morda najbolj pomembno, z nami spočita četica mladih planincev. Po skoraj dveh deževnih dneh so bili naravnost lačni vrhov ... in kocka je padla – gremo na Bavškega, danes ali nikoli!

Vzpon nanj je bil svojevrstna gorska suita. Za to zaokroženo glasbeno obliko je značilno, da ima najmanj 3, najpogosteje pa 7-8 stavkov, tonovski način njenih delov pa ostaja od prvega do zadnjega stavka enak (v našem primeru so bili to vztrajni koraki trzinskega "drimtima" ...).

1. stavek (andante/zmerno počasi) je izzvenel že na prečkanju širokih prodov oziroma prostrane hudourniške struge Suhega potoka. V 2. stavku (animato/živahno, navdušeno) se je postavila pot že bolj pokonci, saj smo se morali dvigniti nad slapove Suhega potoka (te smo le slišali ...) vse do že zdavnaj

opuščene planine Zapotok, kjer pa še vedno rastejo borovnice. Pri podirajočem se stanu na položnem svetu smo si malce oddahnili, za malo bolj živahen naslednji oziroma 3. stavek.

Tega (allegro ma non troppo/živahno, a ne preveč ...) smo ga "odigrali" na poti skozi macesnov gozd. Po treh urah smo prečili pobočja tik pod Velikimi vrati (skozi ta prideš kaj daleč, saj so na oni, soški strani, precej prepadna), nad gozdno in drevesno mejo in z vsakim korakom je bilo pod nami vse več okoliškega sveta. Tako smo nadaljevali vse do krnice pod Sravnikom, kjer smo dosegli 2000-čko in tudi prvo snežišče, zato je bil čas za malico. O tem, kaj, kako in kdo je kaj ter koliko pojedel

raje ne bi, je bilo pa zanimivo poslušati, kaj vse mladi planinci nosijo s seboj. Vsak je imel namreč le svojo pijačo, drugi del obroka pa je moral sestaviti s pomočjo vsebin iz drugih nahrbtnikov - čisto po hribovsko! 4. stavek (calmo/mirno) se je začel z že kar malce lenim prečenjem položnega snežišča in nadaljeval z vzponom prek melišč pod vršni greben.

Sledil je dramatični preobrat v 5. stavek (allegro con brio/živahno in energično), v kar nas je primorala sprememba naklona pobočja v navpični smeri (beri: huda strmina). Počastili smo jo z opasanjem, navezovanjem in "očeladenjem" ter tako opremljeni dosegli severni, deloma še travnati del grebena. Na obeh njegovih straneh se je bilo moč nasloniti "na zrak", saj ga je bilo povsod v izobilju. Ko se greben priključi vršni gmoti pa še burni finale - šesti stavek (moderato sospirando/zmerno vzdihujoče) - po jeklenicah in klinih, vmes pa občasno spet "polno praznega". Poleg globokega dihanja,

nekateri so ob zračnem razgledu dihali bolj plitvo, se je slišala le pesem vponk in kotalečih se kam(e)n(čk)ov. Slednji so postajali vse bolj nadležni, dokler nismo tik pod vrhom stopili na precej bolj prijazen in manj izpostavljen svet. In hip zatem na prostoren ter uravnan vrh, kjer so nas prevevali naravnost božanski občutki. Kaj nas ne bi, saj je bilo vse pod nami, ker so bili najvišji vrhovi deloma še vedno v oblakih. Da gre za visok vrh, smo si lahko po skoraj šestih urah ogledali na žigu na kovinskem profilu. Najverjetneje ga je izpulila strela, zato ga je bilo moč pritisniti kamorkoli, tudi na čelo. Po kratki analizi smo vodniki ugotovili, da so prav vsi udeleženci prvič na vrhu, zato si zaslužijo planinski krst. Rečeno – storjeno! Maščevanje bo menda

sladko ...

Od vrha dalje smo morali premagati "le še skromno" višinsko razliko - kot bi šli s Triglava v Vrata. Kaj se pa zamudimo - in smo šli, čež vrhnji del bolj previdno in počasi (aja, to je bil že verjetno sedmi stavek (adagio con sentimento/počasi in z

občutkom). Skale je zamenjal grušč in kasneje vse bolj goste ter visoke trave, skalne (korozijske) žlebiče in vzporedne kamninske sklade pa planike in svižčeve luknje. Planina Nad Sočo se kar ni in ni hotela pokazati, kar ni nič čudnega, saj je skoraj 1000 metrov nižja od vrha. Poleg tega pa smo lahko na tem delu poti občutili, kaj so prisojna pobočja. Na srečo so sončna obdobja prekinjali oblaki, nižje pod planino, pa za senco tako ali tako poskrbi gozd.

Krepka malica s počitkom na planini je sicer dvignila moralo, a le prehodno, natančneje do roba planine, kjer se odpre pogled v dolino. In s tem na naslednjih, skoraj 900 višinskih metrov spusta! "Krasna si bistra hči planin" se nam je res pokazala s svojo prepoznavno smaragdno barvo, a kaj, ko smo jo lahko le videli, čeprav bi si jo želeli vsaj slišati in še bolj občutiti. Zadnji, torej 8. stavek (lento lamentoso/počasi in tožeče), se je odvil na tem, kot se je pokazalo na koncu niti ne tako dolgem, a napornem spustu. Nekje na sredi smo občasno že lahko ujeli zvoke narodno zabavne glasbe, ki so prihajali s kampa na začetku Lepene. Vsaj to nas je navdajalo z upanjem, da bomo enkrat vendarle prišli v dno doline. Po zadnjem počitku v gozdnem (bukovem) rezervatu Lemovje, smo prečili še istoimensko pobočno polico (ta se boči še več kot 300 metrov nad dolinskim dnom), kjer je bilo še pred pol stoletja nekaj kmetij. Vendar je bilo tukajšnje življenje eno samo "matranje", saj so morali iz doline prav vse prinesiti na ramah (tudi danes še ni ceste, ker so gozdovi gospodarsko nezanimivi ...),

poleg tega ni tu nobene vode, seno pa so med drugimi vozili tudi po žičnici s planine Nad Sočo. Voda privre na dan šele v Soči pod Sočo in končno smo "pricurjali" - do druge od obeh Soč - tudi mi. Z vrha smo potrebovali nekaj več kot štiri ure, za vse skupaj pa celih enajst! In potem je bilo vse drugače, saj veste kako je, ko je konec vsega hudega. Kmalu so prišli po nas taksisti Urša, Lado in Polona in nam sporočili dve dobri novici na črko Č - v taboru vas čakajo Rezkini čufti, zvečer pa bo Simon pekel čevapčiče. Še enkrat več se je torej pokazalo, da gora ni nora, ampak je nor tisti, ki gre gor ter še bolj oni, ki ostane dol ...

Pa prid'te kdaj z nami še vi, pač, takle mamo tlake na taboru!

ČEVAPČILNICA KRALJ

Ko okrog ognja cel tabor leta,
ko konča vsaka se dieta,
ko diši že naokrog in dalj,
ve se, da je tu Čevapčilnica Kralj!

IX. dan na taboru

TAM NEKJE V TRZINU ...

nedelja, 1. avgust 2010

TURNIRJI – REMI

Luci Kraljevič

V sredi tabora je Staša šla od šotora do šotora. Spraševala je, ali se bi kdo vpisal na turnir v taroku, remiju in enki. Pri taroku je bilo takoj finale. V enki in remiju je bil še

polfinale. V taroku je zmagal Žan, drugi Matevž, tretja Pia in četrta Julija. V enki je zmagala Sara, drugi Žan, tretja Luci in četrta Pia. Pri enki in remiju smo igrali po deset iger, pri taroku pa v finalu dvajset iger. Bilo je veliko živčnih in sproščenih igralcev.

TO NI FER!

Zakaj morajo vedno punce dobiti nagrado za najbolj čist šotor?

A smo fantje krivi, da medved vedno prilomasi ravno v naš šotor?

Da ne omenjamo tega, da se fantje na začetku tabora, po kavalirsko, izberemo šotor, ki je najbolj izpostavljen orkanskem vetru, da se punce ne bi prehladile.

Poleg tega smo vse umazano perilo zmetali v predprostor, da bi bilo v šotoru lepo, a smajlija nismo dobili!

KONEC PROSTOVOLJSTVU!

S tem taborom se je končalo tudi prostovoljstvo, ki ga naše PD goji že od ustanovitve. Taborno vodstvo se je zato odločilo, da tako zahtevnega, predvsem pa odgovornega dela ne namerava več opravljati brezplačno. Prav tako želi nadomestilo za ves čas, ki ga namenja pripravam na tabor ter za dopust, ki ga koristi v času tabora. Zato je letos taborno vodstvo od načelnice MO PD Onger Trzin Polone Podbevšek odločno zahtevalo plačilo v višini enega kilograma čebule. Ta je, v strahu pred stavko, zahtevo sprejela.

	Zjutraj	Opoldne	Zvečer
24.7.2010 SOBOTA	ob 8. uri 15°C oblačno	ob 13. uri 24°C	ob 20. uri 18°C oblačno, zelo vetrovno
25.7.2010 NEDELJA	ob 8. uri 18°C oblačno	ob 13.30 uri 25°C vetrovno	ob 20. uri 19°C oblačno
26.7.2010 PONEDELJEK	ob 7. uri 10°C jasno	ob 14.30 uri 22°C delno do pretežno oblačno	ob 20. uri 17°C jasno (z osim oblačkom)
27.7.2010 TOREK	ob 7. uri 9°C jasno	ob 14. uri 21°C oblačno	ob 20. uri 18°C
28.7.2010 SREDA	ob 6. uri 8°C jasno	ob 15.30 uri 23°C delno do pretežno oblačno	ob 20. uri 17°C oblačno - - -
29.7.2010 ČETRTEK	ob 7.30 uri 15°C oblačno	ob 13. uri 19°C oblačno z dežjem	ob 21. uri 12°C deževno
30.7.2010 PETEK	ob 9. uri 12°C deževno	ob 13. uri	ob 20. uri
31.7.2010 SOBOTA	ob 6. uri jasno	ob 16.30 uri oblačno	ob 22. uri jasno
1.8.2010 NEDELJA			

Julija

